

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/183/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125215678
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:6125215678.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 476,71 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 2C/20/2025-51 zo dňa 5. septembra 2025, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 476,71 Eur spolu s úrokom z omeškania z uvedenej sumy vo výške 8,40 % ročne od 09.12.2024 do zaplatenia a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Z dokazovania vyplynulo, že dňa 18.06.2024 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol A. B., C., D. C. E. D. XXX (poškodený). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poškodený za účelom zabezpečenia svojich potrieb, z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla si zapožičal náhradné vozidlo u žalobcu (po dobu opravy jeho poškodeného motorového vozidla). Na základe Zmluvy o nájme č. 917/2024 zo dňa 25.07.2024 bolo poškodenému poskytnuté vozidlo od 25.07.2024 do 15.08.2024 za denné nájomné 59,- Eur, zmluvné nájomné v sume 44,- Eur s poplatkom za pristavenie a odobratie vozidla vo výške 50,- a to osobný automobil Citroën C4 Cactus a od 16.08.2024 do 23.08.2024 za denné nájomné 55,- Eur zmluvné nájomné v sume 41,- Eur, osobný automobil Kia Ceed. Poškodený mal vypožičané vozidlá spolu po dobu 30 dní. Prenájom vozidla žalobca vyúčtoval žalovanému faktúrou splatnou dňa 07.09.2024 v sume 1.346,12 Eur, v ktorej sume je zahrnutý i poplatok za pristavenia a prevzatie vozidla vo výške 50,- Eur s DPH. Medzi stranami neboli sporné výšky denného nájomného.

2. Poškodený následne postúpil svoju pohľadávku vo výške 1.121,77 Eur bez DPH voči žalovanému na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 23.08.2024. Žalovaný nespochybňoval aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Ďalej bolo nesporné, že žalovaný po ukončení šetrenia poistnej udalosti vyhotovil oznámenie o poistnom plnení dňa 04.10.2024 a uhradil žalobcovi ako právnomu nástupcovi poškodeného v spojení s výzvou na vrátenie čiastočne priznanej sumy sumu 645,06 Eur (keď pôvodne v zmysle oznámenia uhradil sumu 774,07 Eur, z ktorej časť vo výške 129,01 Eur bola následne žalovanému žalobcom vrátená na základe výzvy). Suma 645,06 Eur mala zodpovedať

prenájmu náhradného vozidla po dobu od 07.08.2024 do 23.08.2024. Žalovaný nepriznal dobu od 25.07.2024 do 06.08.2024 a uznal nájom náhradného vozidla od 07.08.2024, kedy bola vykonaná a objednaná doobhliadka vozidla do ukončenia opravy vozidla dňa 23.08.2024, t.j. 17 dní.

3. Spornou ostala otázka nutnosti a účelnosti doby nájmu náhradného vozidla za čas od 25.07.2024 do 06.08.2024, keďže až dňa 07.08.2024 bolo požiadané o doobhliadku a dovtedy sa nemala vykonávať oprava. Zdôraznil, že účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Mal preukázané, že v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou poškodený užíval prenajaté vozidlo a svoje poškodené vozidlo dal opraviť v autoservise dňa 25.07.2024, ktorá skutočnosť vyplýva z potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu. Je teda preukázaná príčinná súvislosť medzi poistnou udalosťou a užívaním náhradného vozidla poškodeným a túto skutočnosť žalovaný v konaní ani nerozporoval. Z čestného prehlásenia poškodeného vyplýva, že prenájom náhradného vozidla počas tejto doby bol nevyhnutný z dôvodu, že nemal k dispozícii žiadne iné vhodné vozidlo. Pri posudzovaní účelnosti a dôvodnosti nákladov zohľadňoval predovšetkým okolnosť skutočného obmedzenia poškodeného v možnosti užívať svoje motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody. Z dokazovania vyplynulo, že poškodený neodovzdal svoje poškodené motorové vozidlo autoservisu ihneď po škodovej udalosti, ale až v čase, kedy podľa dohody zmluvných strán bolo možné zo strany autoservisu toto poškodené vozidlo prijať do opravy za účelom vykonania opravárenských prác na poškodenom vozidle. Z dokazovania nevyplývalo, že by poškodený mal akúkoľvek možnosť reálne ovplyvniť začiatok a trvanie vykonávania opravárenských prác na poškodenom vozidle. Naopak, vykonané dokazovanie listinnými dôkazmi dostatočne preukázalo, že doba nájmu rozhodne nebola ponechaná na ľubovôli poškodeného, že náhrada za zaplatené nájomné za náhradné vozidlo nebola priznaná za dobu dlhšiu ako bol tento náklad účelný a nutný, t. j. vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody dopravnou nehodou. Vyplýva to aj z toho, že poškodený neodovzdal poškodené, ale pojazdné motorové vozidlo do autoservisu ihneď po vzniku škodovej udalosti, ale počkal na čas, kedy bude autoservis schopný toto vozidlo prijať za účelom vykonania opravy. Skutočnosť, že autoservis objednal doobhliadku neznamena, že na vozidle nevykonával žiadne činnosti súvisiace s opravou. Už k záveru o tom, že je nutná doobhliadka pre účely poistenia musel dospieť na základe toho, že vozidlo obhliadol, či iným spôsobom s ním manipuloval. Zároveň je nutné uviesť, že takýto záver o tom, že autoservis nevykonával na vozidle opravy, žalovaný uskutočnil iba na základe svojich údajov v systéme, z ktorých vyplýva, že autoservis požiadaval o doobhliadku. Pritom z vyjadrenia autoservisu jednoznačne vyplýva, že na vozidle sa začala vykonávať oprava po uvoľnení kapacity. Poškodený nemôže ovplyvniť moment začatia konkrétnych opravárenských prác na poškodenom vozidle, a teda pokiaľ by aj bolo preukázané, že na vozidle sa do objednania doobhliadky nevykonávali žiadne práce smerujúce k oprave poškodeného vozidla (čo v konaní však preukázané nebolo), nemohlo by to mať na nárok poškodeného vplyv. Nebolo preukázané prerušenie príčinnej súvislosti medzi spôsobenou dopravnou nehodou a škodou poškodeného. Nebola preukázaná žiadna iná škodová udalosť, ktorú by bolo možné pričítať úmyselnému či nedbanlivostnému konaniu poškodeného či tretieho subjektu a následkom ktorej by bolo prerušenie pôvodnej príčinnej súvislosti. Žalovaný nenavrhol vykonať žiaden dôkaz, ktorý by bol spôsobilý preukázať prerušenie príčinnej súvislosti. Dôkazné bremeno prechádza na žalovaného, z dôvodu kráteného nároku na náhradu škody, keďže práve žalovaný má z uvedeného konania priaznivé právne dôsledky (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 38/2015). Žalovaný nepreukázal dôvodnosť odmietnutia poistného plnenia v celom uplatnenom rozsahu náhrady škody. Podstatná je v tomto prípade celá doba nájmu náhradného vozidla, ktorý nájom bol zabezpečený za dobu, po ktorú nemal k dispozícii, v dôsledku škodovej udalosti, svoje vlastné motorové vozidlo poškodený. Poškodený bol vylúčený z užívania svojho motorového vozidla po celú dobu, po ktorú jej vozidlo nebolo k dispozícii. Poukázal na závery Nálezov Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024, I. ÚS 291/2025. Ústavný súd opakovane akcentoval, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V danom prípade k zapožičaniu náhradného vozidla došlo až po tom, čo sa autoservis s poškodeným dohodli na oprave poškodeného vozidla. Škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil náklady na zapožičanie náhradného vozidla, prípadne aj vyššie náklady, v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktoré nemohol používať v dôsledku poškodenia je potrebné považovať za skutočnú škodu. Nezistil žiadny dôvod nepriznať žalobcovi ako právnenému nástupcovi poškodeného náklady nájmu v plnej fakturovanej výške, pokiaľ žalovaný namietal dobu trvania nájmu náhradného vozidla. Skutočná výška škody v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka je aj žalovaná istina – náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia,

medzi ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Je daná príčinná súvislosť medzi vznikom škody spôsobenej dopravnou nehodou a nákladmi za prenájom vozidla v celom rozsahu, t. j. od prvého dňa kedy bolo vozidlo odovzdané autoservisu. Poškodený prenájom náhradného vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav, ktorý nastal v dôsledku poistnej udalosti.

4. Žalobcovi priznal úrok z omeškania po uplynutí lehoty na poskytnutie poisteného plnenia, keď z oznámenia o poistnom plnení vyplýva, že skončenie poistného plnenia bolo vykonané 04.10.2024, avšak žalovanému bola na základe jeho výzvy 07.12.2024 vrátená časť uhradenej sumy vo výške 129,01 Eur, ktorú skutočnosť žalovaný nerozporoval. Žalovaný bol povinný poskytnúť poistné plnenie do 15-teho dňa odo dňa skončenia prešetrovania poistnej udalosti v súlade s § 11 ods. 7 zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj „zákona o PZP“) a nasledujúcim dňom sa dostal do omeškania. Preto žalobcovi priznal nárok na úrok z omeškania vo výške 8,5 % v zmysle § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a to od 09.12.2024, t. j. odo dňa, kedy žalobca žiadal žalobou, keď k omeškaniu došlo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní odo dňa skončenia prešetrovania poistnej udalosti, a to s poukazom na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020.

5. Právne vec posúdil v zmysle ust. § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 6, 7, 8, § 15 ods. 1 zákona o PZP a § 442 ods. 1, § 517 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2, § 525 ods. 1, 2 a § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania, keď nezistil žiaden dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP.

7. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v § 365 písm. h/ CSP. Uviedol, že právny predchodca žalobcu poveril autoservis AT, a. s. vykonaním opravy, v rámci ktorej bol servis poverený aj na komunikáciu s poisťovňou (žalovaným). Dňa 04.07.2024 bola vykonaná prvotná obhliadka poškodeného vozidla a následne dňa 07.08.2024 bola zo strany autoservisu objednaná doobhliadka poškodeného vozidla, ktorá bola vykonaná v ten istý deň. Nakoľko bolo poškodené vozidlo prevádzky schopné, jeho zotrvanie v autoservise bolo nedôvodné. Poškodený ho mohol využívať až do začatia vykonávania opravy zo strany autoservisu. Z uvedeného dôvodu bolo zapožičanie si náhradného vozidla právneho predchodcu žalobcu u žalobcu absolútne nedôvodné, neúčelné a nehospodárne odo dňa 25.07.2024 do 06.08.2024. Poškodený splnomocnil autoservis na komunikáciu s poisťovňou a žalovaný má za to, že úkony splnomocnenca priamo zavazujú zastúpenú osobu. Autoservis ako zástupca poškodeného svojou nečinnosťou zväčšil rozsah škody, ktorá vznikla jeho splnomocnencovi. Zodpovednosť za porušenie povinnosti autoservisu ako zástupcu poškodeného by však poškodený mal vyvodiť priamo voči svojmu zástupcovi a nie voči žalovanému. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo 3/2015, Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 3019/2015. Ohľadne účelnosti nákladov poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 2932/20 ako aj na rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. IV.ÚS 2043/17. Zopakoval, že poškodený si sám dobrovoľne vybral autoservis, s ktorým uzatvoril zmluvu o dielo a zároveň ho splnomocnil na komunikáciu so žalovaným. Poškodený mohol ovplyvniť dobu trvania nájmu náhradného vozidla tým, že by riadne komunikoval s povereným autoservisom, ktorý ho mal upozorniť na to, že v čase odovzdania poškodeného vozidla do opravy nie je v jeho kapacitách začať vykonávať opravu jeho motorového vozidla. Vzhľadom na to je toho názoru, že došlo k vzniku škodovej udalosti a spôsobenie škody poškodenému autoservisom, ktorý prevzal do opravy poškodené vozidlo aj keď na ňom nezačal vykonávať opravu. V príčinnej súvislosti s konaním škodcu je len nájom náhradného vozidla za obdobie od 07.08.2024 do 15.08.2024, avšak nájom náhradného vozidla za obdobie od 25.07.2024 do 06.08.2024 už nie je v príčinnej súvislosti s konaním škodcu, ale s konaním povereného autoservisu. Autoservis sa vyjadril len k tomu, že vozidlo bolo do autoservisu privezené 25.07.2024 a po uvoľnení kapacity servisu bola vykonaná prvotná obhliadka vozidla a servis začal s prácami na vozidle. Uvedené vyjadrenie autoservisu k dĺžke opravy je nepreskúmateľné a nemá žiadnu výpovednú hodnotu. Nájom náhradného vozidla počas sporného obdobia nebol v tomto prípade ani nutný ani účelný, nakoľko motorové vozidlo poškodeného bolo pojazdné a poškodený ho mohol riadne užívať až do momentu, kým poverený autoservis mal dostatočnú kapacitu na jeho opravu. Má za to, že nárok žalobcu na úroky z omeškania voči žalovanému je potrebné posúdiť podľa zákona o PZP, nakoľko uvedený právny predpis ako lex specialis obsahuje aj špeciálnu právnu úpravu omeškania poisťovateľa. Citoval ust. § 11 ods. 6, 7 a zákona o PZP a poukázal na to, že právny predchodca žalobcu si u žalovaného uplatnil nárok na náhradu škody 13.09.2024 a žalovaný dňa 04.10.2024 poskytol žalobcovi vysvetlenie, z akého dôvodu znížil poistné plnenie, t. j. pred uplynutím 3-mesačnej zákonnej lehoty. Žalovaný ukončil šetrenie

22.11.2024 a vyplatil poistné plnenie vo výške 774,07 Eur dňa 05.10.2024. Teda dodržal stanovenú 15-dňovú lehotu na plnenie a preto sa nemohol dostať do omeškania s plnením svojho záväzku. Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie a prípadne žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

8. Žalobca k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný v odvolaní uvádza totožnú argumentáciu, ktorú použil aj pred súdom prvej inštancie, s ktorou sa súd prvej inštancie dôsledne vysporiadal. Súd prvej inštancie sa prostriedkami procesnej obrany uplatnenými žalovaným plne vysporiadal v bodoch 35. a 45. odôvodnenia napadnutého rozsudku a podľa názoru žalobcu správne a v súlade s aktuálnom rozhodovaciai praxou súdov v obdobných sporoch. Správne konštatoval, že nebolo preukázané, že na vozidle poškodeného sa do objednania doobhliadky nevykonávali žiadne práce smerujúce k oprave poškodeného vozidla. V intenciách Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 291/2025 obrana žalovaného založená na tvrdeniach, či dôkazoch o neprimeranej dĺžke opravy, resp. prestojoch autoservisu nie je spôsobilá k vyvráteniu žalobcom uplatneného nároku na náhradu nákladov za nájom náhradného vozidla počas celej doby zotrvania poškodeného vozidla v autoservise za účelom vykonania jeho opravy v dôsledku dopravnej nehody zavinennej poisťcom žalovaného. Žalovaným produkovaná odvolacia argumentácia je v rozpore s Ústavným súdom SR definovaným účelom náhradného vozidla, a to eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné vozidlo. Vzhľadom na rozhodnutia Ústavného súdu SR sa žalovaný domáha rozhodnutia odvolacieho súdu s použitím argumentácie, ktorá je ústavne neudržateľná, nakoľko nie je prípustné, aby bola zo strany poisťovne ex post krátená doba po ktorú vozidlo poškodeného zotrvalo v autoservise za účelom jeho opravy, nakoľko túto ani v posudzovanej veci nebolo možné zo strany poškodeného nijakým spôsobom ovplyvniť a z užívania svojho poškodeného vozidla bol vylúčený počnúc dňom 25.07.2024 kedy ho odovzdal do autoservisu. Poškodený nemal možnosť opravované vozidlo riadne reálne užívať, čo nevyhnutne a účelne viedlo k nájmu náhradného vozidla. Nie je dôvodné skúmať účelnosť a nevyhnutnosť užívania náhradného vozidla nad rámec účelu náhradného vozidla definovaného Ústavným súdom SR. Postup autoservisu, ktorý je partnerom žalovaného pri vykonávaní opravy motorového vozidla a jeho vracaní poškodenému nemožno nijako pričítať poškodenému. V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by doba zotrvania opravovaného vozidla v autoservise bola pričítateľná poškodenému, práve naopak, doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súvisí výhradne so vznikom dopravnej nehody zapríčinennej poisťcom žalovaného. Žalovaný nepreukázal, že poškodený mohol reálne užívať v ním namietanej dobe jeho poškodené motorové vozidlo. Zaťaženie poisťovne dôkazným bremenom o predmetných skutočnostiach vyplýva z Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 322/2025-31. Pokiaľ ide o priznanie úrokov z omeškania poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/27/2021, Nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 184/2019 a I. ÚS 567/2020, III. ÚS 309/2020, III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020. Záver o vzniku práva poškodeného na úrok z omeškania až po uplynutí lehoty na plnenie určenej súdom po právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške škody je tak ústavne nesúladný. Poisťovňa sa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poistnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výpláte žiadanej náhrady skutočne došlo. Pokiaľ sa týka rozhodnutia Ústavného súdu ČR o účelovom navyšovaní nákladov, poukazuje na absolútne odlišný skutkový stav veci riešenej českým ústavným súdom. Zo strany žalobcu nedochádza k žiadnej protiprávnej aktivite. Rozsudok pre jeho vecnú správnosť navrhuje potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom (predovšetkým namietanej dĺžky opravy, účelnosti nákladov na náhradné vozidlo počas celej doby opravy, keď sa poškodené vozidlo nachádzalo v autoservise, priznanie nároku na úroky z omeškania) a prejednanú vec vecne správne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na

zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

11. V konaní nebolo sporné, že poškodené vozidlo po poistnej udalosti napriek poškodeniu bolo pojazdné a uvedené vyplýva i z toho, že poškodený neodovzdal poškodené vozidlo do autoservisu ihneď po poistnej udalosti (18.06.2024), ale až dňa 25.07.2024 za účelom jeho opravy. V konaní nebolo sporné, že poškodené vozidlo bolo dané do servisu na opravu poškodení, ktoré jednoznačne vznikli pri škodovej udalosti dňa 18.06.2024. Rovnako uvedenému nasvedčuje aj skutočnosť, že žalovaný napokon akceptoval faktúru za opravu motorového vozidla. V konaní bolo jednoznačne preukázané (potvrdením autoservisu), že poškodené vozidlo sa nachádzalo v autoservise od 25.07.2024 do 23.08.2024, teda v čase nájmu náhradného vozidla.

12. Odvolací súd považuje za nutné zdôrazniť, že účelom povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. je poskytnutie právnej ochrany poškodeného škodovými následkami zapríčinenými motorovým vozidlom škodcu, a teda zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie príkorí poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou. Ústavný súd SR v náleze č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023 konštatoval: „Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolnosti jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu.“

Ústavný súd SR v náleze č.k. I. ÚS 291/2025-56 zo dňa 06.08.2025 konštatoval, že už v skutkovo a právne obdobných prípadoch konštatoval: „Koncentrujúc sa na podstatu uplatneného nároku, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok (III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). Rovnako v oboch veciach (III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024) ústavný súd akcentoval porovnateľnosť situácie, v rámci ktorej bude poškodenému spôsobená čiastočná škoda, s tou, v rámci ktorej bude spôsobená škoda totálna. V oboch prípadoch ide totiž o skutočnosť objektívnej nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, ktorá má pre stanovenie relevantnej doby z hľadiska uplatnených nárokov na náhradu za nájom náhradného vozidla bazálny význam. Na podklade uvedeného potom ústavný súd ustálil, že dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady (m. m. III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). Dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. K obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 2932/20 zo 14. januára 2021 (m. m. III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024).“

13. Odvolací súd sa cíti byť viazaný vyššie citovanými nálezmi. Ústavný súd SR vo vyššie citovanom najnovšom náleze jednoznačne konštatoval, že dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. Poškodený bol fakticky obmedzený v užívaní svojho vlastného motorového vozidla v čase od 25.07.2024 do 23.08.2024 (vinou poistenca žalovaného) a z tohto dôvodu v uvedenom čase užíval náhradné vozidlo na základe nájomnej zmluvy uzatvorenej so žalobcom. Prvotná obhliadka poškodeného vozidla bola vykonaná 04.07.2024, následne na základe objednávky autoservisu bola vykonaná doobhliadka vozidla dňa 07.08.2024. Uvedená objednávka na doobhliadku vozidla musela byť vykonaná až po odstrojení vozidla autoservisom, ktorou sa zisťovalo to, čo bolo nesprávne zistené pri prvej obhliadke. Preto tvrdenie žalovaného, že v čase od 25.07.2024 do 06.08.2024 sa na poškodenom vozidle nevykonávali žiadne úkony, neobstojí. Pokiaľ nemal poškodený

svoje opravené vozidlo vo svojej dispozičnej sfére, toto nemohol užívať a nemal k dispozícii ani iné vozidlo, bol obmedzený v možnosti užívať vlastné vozidlo. Ide totiž o skutočnosť objektívnej nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, pričom dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti (a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov) treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady. Teda poškodenému vznikol nárok na náhradu nákladov titulom nájomného za náhradné vozidlo aj za obdobie od 25.07.2024 do 06.08.2024.

14. Rovnako neobstojí odvolacia námietka žalovaného o tom, že mu nevznikla povinnosť uhradiť úrok z omeškania, keď podľa jeho názoru sa nemal dostať do omeškania, nakoľko šetrenie poistnej udalosti ukončil dňa 22.11.2024 a poistné plnenie vyplatil dňa 05.10.2024. Odvolací súd v plnom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a súd prvej inštancie správne vychádzal z ustanovení § 11 ods. 7 zákona o PZP, § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., a to aj s poukazom na záveru Ústavného súdu SR v rozhodnutí sp.zn. III. ÚS 309/2020. Napokon odvolací súd dodáva, že obdobný názor Ústavný súd SR vyslovil aj v rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 214/2020.

15. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd vyhodnotil odvolacie dôvody žalovaného za neopodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil spolu so závislým výrokom o nároku na náhradu trov konania.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol s poukazom na § 396 ods. 1 CSP, aplikujúc § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)